

52. Какъ са пишѣтъ числа-та въ множеніе-то?

Числа-та въ множеніе-то могатъ да са пишѣтъ на два начина: или едно подъ друго или едно до друго. Ако са пишѣтъ едно подъ друго, трѣбува поголѣмо-то число да са земи за множимо и да са пише отгорѣ, а число-то по малко да стани множителъ и да са пише подъ множимо-то; най подирѣ подвличаamy една прѣчка и наченваamy множеніе-то.—Ако са пишѣтъ числа-та едно до друго, тогава трѣбува да са напиши първо поголѣмы-а брой сирѣчь множимо-то, и до него помалки-а брой, или множителъ-а,—между едны-а и другы-а полага са знакъ на множеніе-то, ($\times$) полегать кръсть и са изговаря *помножено*.

53. Кое е наймуждно да знаамъ въ множеніе-то.

Понеже е цѣль-та на множеніе-то да намѣрва произведеніе-то на едно число нѣколко пѣти зето, и сѣкій колко да е голѣмъ производъ получава са съ издърваніе-то на произвенія-та съ цифри-тѣ отпomeжду си; тогава са разумѣва че въ множеніе-то трѣбува да знаимы производи-тѣ на цифри-тѣ помножени отпomeжду си. Заради това полагаamy таблица-та, коя-то съдрѣжава производи-тѣ на цифри-тѣ, и множеніе-то имъ съ помалки-тѣ произведенія.

1	по	1	е	1 2	по	11	сж	22
2	—	2	—	4 2	—	12	—	24
2	—	3	—	6 2	—	13	—	26
2	—	4	—	8 2	—	14	—	28
2	—	5	—	10 2	—	15	—	30
2	—	6	—	12 2	—	16	—	32
2	—	7	—	14 2	—	17	—	34
2	—	8	—	16 2	—	18	—	36
2	—	9	—	18 2	—	19	—	38
2	—	10	—	20 2	—	20	—	40